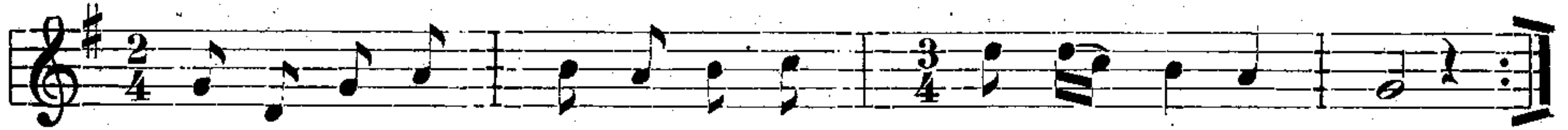

Ózká cesta, ózká,
k mé milence dneska;
nebyla by ózká,
dyby byla hezká,
šil bych za ňó dneska.

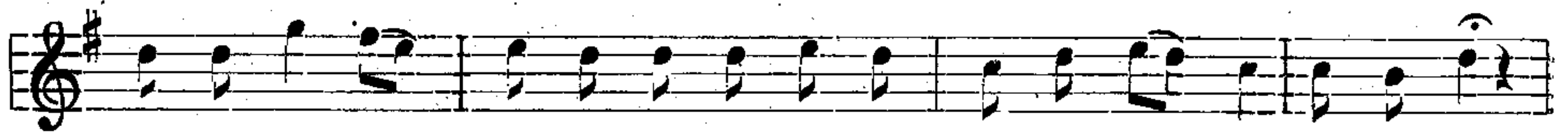
Já tu nezustanu,
a já mosém domu
koničky širovať,
botečky pucovať
a pryč maširovať.

509.

Z Pozlovic.

Mírně.

Vše-ci lu-dé po-ví-da-jú, že sa já ne - vdám,
že já a - ni rů - žo - vé - ho. fěr - tú - ška ne - mám,

a - le já ho budu mít, budu mít, já si ho nedám špí-nit,

le - ci - ja - ké lumpa-či - sko nesmí k nám chodit.

1.

2.

Všeci lidé povídají,
že sa já nevdam,
že já ani růžového
fěrtúška nemám;
aťe já ho [: budu mít, :]
já si ho nedám špínit,
lecijaké lumpačisko
nesmí k nám chodit.

Dybys ty býľ, můj synečku,
po levěj straně,
daľa bych já ti huběнку
a lebo aj dvě,
aťe že si [: za vodú, :]
za voděnkú studenú,
nedostaneš, můj synečku,
ani jedinú.

XII.

b) Chudoba.

510.

Z Ubla.

Do-lů U-blēm te - če, oj, ma-ľuč - ký po - tů - ček, pověz mi, sy-

nečku, co pravíľ tvůj ta - tí - ček?